

«33» шкільна газета формат»

<https://sch33.edu.vn.ua/Gazeta.html>

15 клас, класний керівник Людмила Матола

Читайте у випуску:

- Інноваційний прорив стор.2
- Конкурс творчості учнівської молоді стор.3
- Олімпійський тиждень стор.4
- Сучасний вчитель. Який він стор.5
- Україна - країна героїв. Герої не вмирають стор.6-7
- Розмова з письменником Михайлом Пащенком стор. 8
- Рапунцелі 33-го ліцею стор.8-9
- Творить добро. Даруйте надію стор.10
- Професія ваша Учитель стор.11

Очне навчання з 1 вересня: бути чи не бути? Все про новий навчальний рік під час війни

Уже пів року триває повномасштабний спротив – Україна веде боротьбу за свою свободу й незалежність. Попри всі перешкоди, навчальний процес триває: учителі працюють на освітньому фронті, підтримують своїх учнів і викладають за будь-яких умов.

Перше вересня 2022 року учні 33 ліцею провели дистанційно. Ні для кого не секрет, що для дітей та підлітків школа важлива саме через спілкування та друзів, але в цьому році ми змушені були бачити один одного лише по Інтернету, ділитися посмішками через камеру та мікрофон. Звичайно, дехто був радий дистанційному навчанню, але вже першого вересня, побачивши однокласників у комп'ютері або телефоні, усі засумували один за одним.

Не тільки дітям важко, а й вчителям теж. Вони мріяли зібрати своїх учнів у класі, провести виховну годину першого вересня з учнями, а не з літерами у Google Meet.

Багато учнів зустріли День Знань за кордоном, навіть тисячі кілометрів не завадили їм згадати шкільну атмосферу. Не зважаючи на онлайн навчання, цього року ми сподіваємося на повернення за парти та відновлення звичайного освітнього процесу в школі.

Ми віримо в нашу Перемогу!

Єва Марусан, 9Б клас

Більше інформації на
[сайті закладу](#)

[Привітання директора закладу
Наталії Сидоренко учнів
з Днем Знань 2022](#)

Інноваційний прорив

У Вінниці стартував VI щорічний Всеукраїнський конкурс "Педагог - новатор". Конкурс проводиться з метою виявлення обдарованих педагогів-новаторів, які впроваджують та використовують на професійному рівні ІКТ в навчальному процесі за кількома номінаціями. Учитель закладу Муженко Ігор Валентинович брав активну участь у цьому конкурсі.

Талановитий вчитель фізики і астрономії, Муженко Ігор Валентинович 29 років працює у нашому ліцеї. Його уроки учні відвідують із задоволенням! Ігор Валентинович, приймав участь у VI щорічному Всеукраїнському конкурсі "Педагог - новатор" в номінації "Кращий інтернет - ресурс". За результатами голосування глядачів, як раз на день вчителя, отримав III місце у номінації "Інноваційний прорив". Я розпитала Ігоря Валентиновича про його участь у конкурсі.

- З якою метою ви прийняли участь у конкурсі?

- На конкурс я представив "Блог вчителя фізи-

ки" для 9-11 класів. Моєю метою було створення засобу для комунікації з учнями. Особливо актуальним його застосування було зумовлено пандемією та розвитком дистанційної освіти.

- Яку можливість ви отримали використовуючи блог?

- Використовуючи блог я одержав можливість доступу до кожного учня, а учень має доступ до того навчального матеріалу, який він не отримав через хворобу, або навіть через звичайну неувважність на уроці. У блозі представлені матеріали уроку (назва, презентаційний та відеоматеріал для вивчення, завдання, тести). Учні можуть з ним ознайомитись для попередньої підготовки до уроку, для повторення, матеріалу, під час підготовки до перевірконої роботи або навіть захистити свій проєкт. За допомогою навчального блогу можна доповнювати викладений на уроці матеріал цікавими фактами, відео, якісними завданнями, інтерактивними іграми, необхідними коментарями.

Ми дуже вдячні Ігорю Валентиновичу за всі його докладені зусилля у пошуку нових можливостей навчання дітей в таких складних умовах. Його уроки цікаві, пізнавальні, інтерактивні, веселі та нестандартні.

Тетяна Бойко, 8В клас

Конкурс творчості учнівської молоді

Цього року обласний конкурс творчості учнівської молоді проходив під гаслом «Пам'ять про Вас не згасне в наших дитячих серцях». Фостолович Ліля, учениця 6-Б класу зайняла перше місце.

Фостолович Ліля – відмінниця нашого класу. Вона не тільки старанна учениця. Ліля активно бере участь у позакласному житті. У минулому навчальному році її обрали заступником старости, а тепер вона ще й увійшла до складу шкільного учнівського самоврядування. Приємним сюрпризом для всіх однокласників стала перемога Лілі в обласному конкурсі творчості учнівської молоді «Пам'ять про Вас не згасне в наших дитячих серцях».

Чи важко було зайняти перше місце на такому серйозному конкурсі? На це питання Ліля скромно відповідає, що писала вірш від душі й зовсім не задумувалася про труднощі. Коли класний керівник запропонувала спро-

бувати власні сили й узяти участь у конкурсі, Ліля вирішила написати вірш про долю дітей війни.

Ця тема болюча й близька нам усім, адже ми і є те покоління, яким доводиться пережити жахи воєнного стану. «Складаючи рядки поезії, - ділиться своїми спогадами наша однокласниця, - я навіть і не мріяла про перемогу. Навіть у думках цього не було, я просто намагалася висловити власні почуття. Але, звісно, результатом власної роботи задоволена. Стати переможницею й приймати вітання з цього приводу виявилось надзвичайно приємно!»

Лапченко Мілена, 6Б клас

Діти війни

Лютий вже до кінця добігав,
Ми на весну квітучу чекали.
Ще ніхто навіть не уявляв,
Щоб тривожні сирени лунали

Обірвались щасливі дні,
І жахливі війни картини,
Як у страшному нічному сні,
Перед нами тепер щоднини.

Хто б раніше подумати міг,
Що хлопчині у власному ліжку.
В час коли із землі зійде сніг
Покалічить ракетою ніжку.

Що скривавлене тіло дитяче,
Пригортатиме мати згорьована
Що малеча в розпуці заплаче,
Бо домівка ущент зруйнована.

Що знайде смерть посеред міста
Сотні і сотні невинних душ
Ворог люті чините дієства
Над дітьми серед крові калюж.

Ми ніколи тобі не пробачимо,
Підлий вороже, тих янголят
Так тобою було передбачено?
Що вони в домовині лежать...

Ліля Фостолович, 6Б клас

Малюнки, які учні нашого закладу передають воїнам ЗСУ

Левченко Вероніка, 4Г клас

Швець Ярослава, 4Г клас

Привалова Альбіна, 4Г клас

Олімпійський тиждень

Традиційно на початку нового навчального року в ліцеї було проведено «Олімпійський тиждень», у рамках якого організовано чимало заходів: тематичні виховні години, інформаційні хвилини, олімпійські уроки, конкурс малюнків, спортивні змагання між класами, які мали на меті пропагувати серед учнів здоровий спосіб життя, сприяти залученню їх до активних занять спортом.

Наш клас з радістю взяв участь в Олімпійському тижні. Ми чудово провели час на тренажерах. Сучасні конструкції – це здорово! Завдяки регулярним заняттям на них можна швидко поліпшити свій фізичний стан, задіяти в роботі всі групи м'язів, та зміцнити своє здоров'я. Узагалі в нашому закладі любляють займатися спортом. Веселими й задоволеними залишилися всі учасники Олімпійського тижня. Ми ще раз переконалися, що в нашому ліцеї вчать сильні, спритні й сміливі учні.

Тож бажаємо всім спортсменам тільки перемог – як на спортивних майданчиках, так і за їхніми межами!

Сучасний вчитель. Який він

Знаєте, бути вчителем - це тяжка праця, адже вчитель - це людина, яка веде нас у майбутнє, і вчить навчатися. Якщо замислитись скільки роботи виконує вчитель, то можна зрозуміти, чому вони бувають нервові та інколи без настрою, адже кожен вечір їм потрібно робити презентації, вигадувати для нас цікаві історії та факти на ту чи іншу тему.

І я вирішила запитати вчителів 33 школи, щоб трішки заглибитись у їхнє дитинство, і дізнатися більше цікавих фактів щодо них. Першою, в кого я взяла інтерв'ю, була вчителька з алгебри та геометрії, Петруняк Інна Михайлівна.

Петруняк Інна Анатоліївна,
учитель математики

- Чи завжди ви мріяли стати вчителем, чи хотіли бути кимось іншим за професією?

- Вчителем не завжди мріяла стати. Балерина, будівельник, стюардеса, оператор електронно-обчислювальних машин - далеко не все, про що мріялось. Але на всіх канікулах, коли навідувалася до бабусі, гралася в школу. Роль учня старанно виконував мій двоюрідний брат, саме тому і захотіла стати вчителем.

- Яка на вашу думку, має бути сучасна школа?

- На це питання важко відповісти коротко. Мені завжди подобалося спілкуватись і працювати з дітьми. Але сучасна школа занадто перенавантажена канцелярською роботою. А останні роки онлайн навчання для мене особисто не найкращі. Не вистачає живого спілкування.

- Сучасні діти, опишіть їх.

- Сучасні діти. Діти свого часу. Живуть, дружать, сваряться й миряться. І все в режимі онлайн. Дивно за цим спостерігати. Говорю це без осуду. Зрозуміло, що з розвитком техніки, інші умови життя.

- Вважаєте себе сучасним вчителем ?

- Чи сучасний я вчитель? Не знаю. З технікою більш-менш співісную. Не можу сказати, що технічні засоби обожаю. Люблю працювати наживо, у класі. Думаю, що самому собі дати характеристику важко. Краще запитати про це моїх учнів. Але десь так через рік.

Друга вчителька, з якою я поспілкувалась - Герасимчук Надія Вікторівна, учитель трудового навчання. Її відповіді інші:

- Чи завжди ви мріяли стати вчителем, чи хотіли бути кимось іншим за професією ?

- Я мріяла стати дизайнером , училася в коледжі конструювання одягу, і отримала професію дизайнер , та вже 10 років викладаю предмет трудового навчання.

- Яка на вашу думку сучасна школа?

- Сьогодні освіта змушена проходити змішано, дистанційне навчання та діти онлайн. З'являються нові технології , які змінюють освіту. Тому всім учителям потрібно йти в ногу з часом .

- Сучасні діти ? Опишіть їх.

Сучасні діти готуються жити у світі без швів, адже їх світ дуже вразливий до різних деталей та тяжких тем.

- Чи вважаєте ви себе сучасним вчителем ?

- Напевно, більше так, ніж ні. Учитель має надихати, розуміти та вдосконалювати учнів. Уміти розкривати їхній потенціал, бути відкритим до спілкування.

Хочу виразити щирі слова вдячності за нелегкий труд вчителям на їхній освітянській ниві.

Герасимчук Надія Вікторівна,
учитель трудового навчання

Настя Савчук, 9В клас

До дня захисника і захисниць України

Україна - країна героїв. Герої не вмирають

24 лютого 2022 року розпочалося повномасштабне вторгнення російської армії на територію України. Розпочалася російсько-українська війна, яка триває й по сьогоднішній день. Раніше про війну та її героїв ми читали в книжках, бачили у фільмах і не могли навіть уявити собі, що будемо свідками жахів війни, жити та навчатися в умовах воєнного стану. Ще вчора ми були мирними громадянами нашої держави, а сьогодні об'єдналися для спільної мети - вільна та незалежна Україна. Завдяки сміливості воїнів - захисників маємо можливість продовжувати своє життя.

Захисниками та героями є учні нашої школи Роман Балаба та Денис Луков. Родичі яких розповіли нам про їх участь у цій війні.

Якщо не я, то хто

Денис Сергійович Луков (1999 - 2022)

Штурман гелікоптера

Народився 13 жовтня 1999 року у Вінниці. Закінчив Вінницький ліцей №33 у 2016 році. Вступив в Харківський Національний інститут повітряних сил. Навчався 6 років. Закінчив у 2021 році. І прийшов служити у військову частину в Гавришівці на посаду штурман - вертольотчик.

Початок війни зустрів у Мелітополі, де знаходився у відрядженні. О п'ятій ранку поча-

ли бомбити аеродром. Коли люди ховалися від вибухів, Денис разом зі своїм екіпажем бігли рятували техніку. Ударна хвиля заблокувала двері гвинтокрила. Денис розбив вікно, заліз у середину та відкрив двері. Не знімаючи чохлів екіпаж підняв гвинтокрил у небо. Сильно колихало, була велика можливість розбитися. Під час зльоту на сусідній полосі горів підбитий літак СУ-25, тоді Денис сказав, що побачивши смерть, народився заново.

Неодноразово здійснював бойові вильоти, бомбардував ворожі позиції біля міста Бахмут. Нагороджений орденом за мужність 3-го ступеня. Завданням одного з них - порятунок «привида Києва», який був підбитий.

Денис любив небо, з дитинства мріяв літати. Під час парашутних стрибків ніколи не боявся і стрибав замість тих, хто відмовлявся. Навчаючись в інституті повітряних сил, постійно підтримував та покращував свої фізичні можливості: бігав 15-18 км, підтягувався 21 раз. Був відповідальним і говорив: "Якщо не я, то

Гелікоптер МІ-8, на якому літав Денис

хто". Йому було 22 роки, коли разом з екіпажем загинув під час ворожого обстрілу.

Ціною власного життя врятував побратимів

Народився 15 липня 1992р. у м.Вінниця. Закінчив Вінницький ліцей №33 у 2008 році. Високий на зріст 192см., мав спортивний вигляд, бігав 10 км у лісопарку, займався штангою. Постійно говорив, що солдат повинен бути сильним, якщо не сильний, то який він тоді захисник. З 2011 по 2012 рік проходив строкову службу у місті Калинівка на 48-му арсеналі. У 2013р. підписав контракт та був зарахований на військову службу.

Неодноразово брав участь в Антитерористичній операції, Операції Об'єднаних сил на сході України. Служив добре. Про це свідчать грамоти, подяки. Був нагороджений медаллю, має відзнаку Президента України Петра Порошенка.

З вересня 2021р. був зарахований до складу 95 ОДШБригади. Він мріяв про службу в таких військах. Усе своє коротке життя (йому було 29 років) він присвятив армії. Навіть не встиг створити сім'ю. Цінною свого життя, урятував своїх побратимів.

14.04.2022р. на північно-західній околиці н.п. Довгеньке Ізюмського району, Харківської області в районі ведення бойових дій з переважними силами армії російської федерації, незважаючи на високий рівень загрози, не відступив з

Балаба Роман Володимирович

(15.07 1992 -14.04 2022)

(позивний «Рамзес»)

Старший сержант, командир розвідувального відділення розвідувального взводу.

позиції та до останнього проводив спостереження за переміщенням ворожих сил, надавав своєчасну інформацію до штабу батальйону. У ході бою старший сержант Балаба Роман Володимирович, прикриваючи відхід побрати-

мів, поклав найцінніше - власне життя. Давши команду підпорядкованому особливому складу про відхід, запобіг гибелі товаришів. Стримуючи противника, отримав поранення несумісні з життям. Похоронений в селі Зарванці.

6.09.2022р. Указом президента України номер 627/2022р. „Про відзначення державними нагородами України "Балаба Роман Володимирович нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня (посмертно).

Про його подвиг писали в місцевих газетах міста Житомира та Вінниці. Побратими б'ють по ворогу і теж пам'ятають про нього.

Родина звернулась до міського голови з проханням назвати одну з вулиць міста ім'ям Романа Балаби, а також установити меморіальну дошку в школі, де навчався.

Українці непереможні, бо боронять свою святу землю! Сьогодні серця кожного сповнені любові до неньки-України, віри в її Перемогу та вдячності її героям-захисникам та захисницям!

розмову записала Тетяна Лук'янченко

Обласний Вінницький краєзнавчий музей.

Особисті речі Романа Балаби

“Я бував у різних країнах та місцях, але немає міста із цікавішою та багатшою історією ніж Вінниця”. Розмова з письменником

Михайлом Пащенком

Нещодавно я мала змогу особисто познайомитись із Михайлом Миколайовичем Пащенком – автором більш ніж 20 книг різних жанрів. Причиною нашої зустрічі стало невелике інтерв'ю, на яке люб'язно погодився письменник. Головною героїнею нашої розмови стала книга «Легенди та історії Вінниці».

Вона оповідає нам історію нашого міста, яку, на жаль, ми не поспішаємо вивчати. Автор книги присвятив роки задля того, аби дізнатися як можна більше цікавих історій та легенд про Вінницю. У цій справі головними помічниками йому стали міська публічна бібліотека, Вінницький архів і, звісно, ж звичайні люди. Я переконана, що вінничанам буде цікаво познайомитися з книгою Михайла Миколайовича та дізнатися, чому наші вулиці та райони мають саме такі назви. Прочитати легенди про визначні місця та трішки більше заглибитися в життя відомих людей різних часів. Михайло Пащенко каже: “Я бував у різних країнах та місцях, але немає міста із цікавішою та багатшою історією, ніж Вінниця”.

Завдяки співпраці в 2014 році автора із мером Сергієм Моргуновим кожна бібліотека міста, як публічна, так і шкільна, отримала по 5 примірників книги «Легенди та історії Вінниці». Отже, у будь-який час вінничани можуть без проблем познайомитися з роботою Михайла Пащенка. І таким чином, стати обізнаними про історію свого міста. Знання, історії роду, культури – це сила та цінність людини.

Горішна Даша, Пащенко М.М.

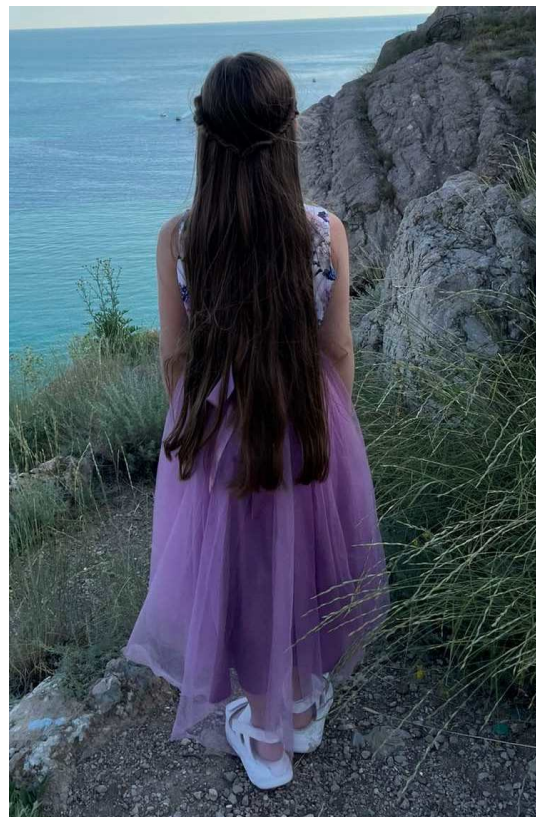
Пропоную не відкладати на потім мандрівку вулицями міста з книжковим путівником Михайла Пащенка. Знайомі з дитинства улюблені місця Вінниці зберігають ще багато таємниць та легенд.

Даша Горішна, 11А клас

Рапунцелі 33-го ліцею

З давніх - давен довге волосся вважалося красою жінки. Та й сьогодні воно не втрачає своєї актуальності. Навіть зараз, якщо ви побачите на вулиці дівчину з довгим волоссям, навряд чи скажете, що це не гарно. Перехожі задивляються на таку красуню, любуються її довгою косою, яка роками плекана, зіллям випещена, доглянута, вишукано заплетена.

Сучасні дівчата більше вибирають короткі зачіски, бо догляд за коротким волоссям не такий складний, як за довгим. Швидкий темп сучасного життя вимагає свої стандарти – практичність та економія часу та витрат на засоби по догляду за волоссям і перукарські послуги. У той же час довге волосся потребує ретельного й постійного догляду. Як стверджують власниці довгого волосся нашого ліцею, - це постійна й кропітка праця. Дівчата люб'язно поділилися зі мною, а я з вами секретами довгого волосся.

Артьомєнкова Настя, 5В клас. Довжина волосся 95 см

У моєї мама довге волосся і в мене теж. Я не можу себе уявити без нього. Але мати довгі коси та займатися гімнастикою трохи складно, доводиться волосся ретельно скручувати та використовувати шпильки, резинки або заплітати багато кісок, таким чином воно не плутається. Роблю масочки, підстригаю двічі на рік. В холодну пору року користуюсь спреями для зміцнення, тому що на холоді волосся травмується. Найчастіше заплітаю косу але не зважаючи на довжину волосся, мама вміє робити багато інших зачісок. Миючи моє волосся двічі на тиждень матуся постійно каже «дівка в гору – коса в долину», так говорила ще її бабуся, так промовляє і вона пестячи моє волосся, щоб були довгим та гарним.

Аріна Рибачук, 3А клас

Моє волосся - це моя гордість. Мрію відростити його, як у Рапунцель. Мама часто так і називає мене «моя золотоволоса Рапунцель». За всі мої сім років життя жодного разу ножиці не торкалися мого волосся. Люблю, коли мама мене гарно виплітає. З самого малку завжди прошу її щораз заплести щось гарне та оригінальне. Розкішне волосся - це не тільки окраса, а також і ретельний догляд. Тому тут важливо не забувати про всі етапи: чистота, насичення, зволоження. На моїй доглядовій полиці завжди є шампунь, кондиціонер та масло хорошої якості.

Кедь Марія, 6Г

За своїм волоссям я ретельно доглядаю. У мене свої правила. Мокре волосся я сушу феном, не гарячим повітрям, а більш холоднішим. Коли волосся майже сухе, я розчісую його і ще можу нанести спрей флюїд щоб полегшити розчісування. У моєї бабусі були довгі коси. І я вирішила що у мене теж буде довге волосся.

Кожна дівчина хоче, щоб у неї було гарне волосся та довга коса. Але про косу дівочу треба дбали змалку. Терпіння, любов допоможуть у цій нелегкій справі. Поспілкувавшись з дівчатами я склала декілька важливих порад для тих хто мріє про довгі коси:

1. Правильне харчування. У раціоні повинні бути м'ясо, яйця, риба, молочні продукти а також жирні кислоти які містяться в оліях.
2. Кінці волосся слід стригти не менше, ніж раз на три місяці.
3. Віддавати перевагу дерев'яним гребінцям і щіткам із натуральною щетиною. Не розчісувати мокре або вологе волосся, дати йому повністю висохнути
4. Обов'язково використовувати термозахист якщо користуєшся феном
5. Корисно регулярно масажувати шкіру голови подушечками пальців або спеціальною щіткою-масажером.

Звичайно, довжину волосся кожен обирає сам для себе, але ніхто не буде сперечатися, що довга коса-це дівоча краса!

Єва Марусан, 9Б клас

Творіть добро. Даруйте надію

Нещодавно учні 6А класу відвідали вінницький притулок для тварин за адресою Сабарівське шосе 7. Те що ми побачили, викликало у нас бажання допомогти тваринам.

Тварини – це переважно собаки, живуть у маленьких клітках, по кілька осіб на квадратний метр. Їжі і ліків замало щоб забезпечити усіх. Наш клас купив корм й медикаменти, бо тварини теж хворіють як і люди. Але цього не достатньо. Адже кожен собака потребує більше ніж просто гарний дім - він потребує люблячого господаря. Для нього це буде значно краще ніж нова клітка.

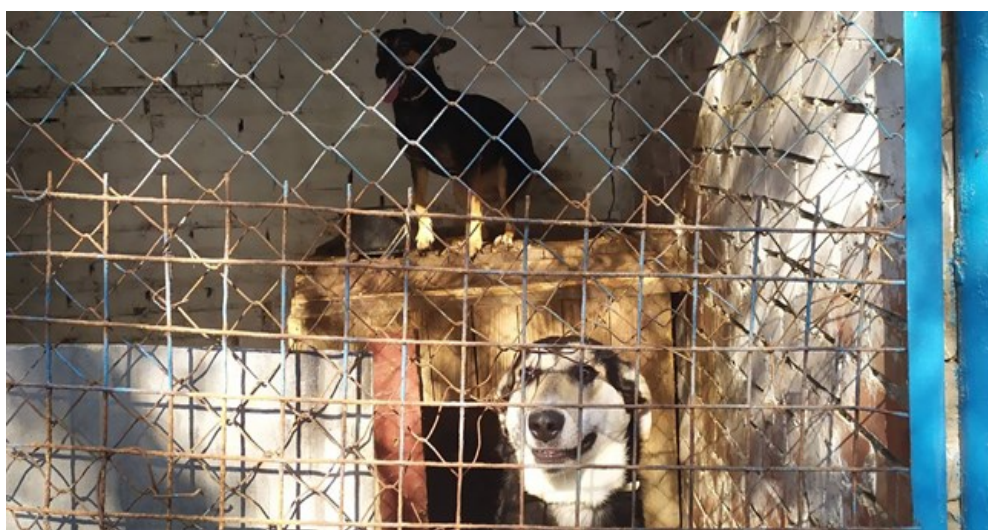
Притулок не фінансується державою, утримуються тварини коштом благодійних внесків. Працівники опікуються своїми мешканцями і вірять в те, що кожен з вінничан зможе знайти серед багатьох безпритульних собак собі друга.

Не будьте байдужими до тварин - вони мають право бути щасливими! Підтримайте благодійними внесками або візьміть собі улюбленця.

Комарова Аліна, 6А клас

Учні 6А класу біля притулку "Планета"

Допоможіть вінницькому притулку!

Потрібні ліки, корм, гроші. Не будьте байдужі до тварин! Наразі притулок переповнений і живе лише допомогою волонтерів.

Планета, +380962692525, Сабарівське шосе, 7

Цікаві факти

Миша- найпоширеніший ссавець на Землі.

У дельфінів є імена! Причому кожен дельфін отримує своє ім'я при народженні. Цей факт довели вчені, записавши свист-сигнал на яке відгукувалося одне й те саме дельфінча.

У комарів є зуби. Під мікроскопом у них у роті видно 22 зуби.

Більше шансів, що на вас нападе корова, ніж це зробить акула.

Новонароджений кенгуру може поміститися в чайній ложці.

Жирафи не мають голосових зв'язок.

Щур може впасти з п'ятиповерхової будівлі без жодних ушкоджень.

Метелики не можуть літати під час землетрусу.

Колібрі- єдиний птах, який здатний літати назад.

Найстаріший кролик прожив 19 років

Професія ваша Учитель

Фігляр Артем, учень 5Д класу

Переселенець з села Широке Донецької області. Надзвичайно відповідальна дитина, сумлінно виконує всі доручення та приймає активну участь у різноманітних шкільних заходах. Гарно навчається, багато читає. Має чимало друзів, такий собі комунікабельний юний джентльмен. Вірш “Професія ваша учитель” написав до дня вчителя. Разом з іншими учнями класу привітав учителів нашого закладу зі святом.

Алла Проданюк, класний керівник 5Д класу

Дякуємо за все добро, яке ви зробили та робите для нас! Спасибі, що, незважаючи на всі труднощі, ви кожного дня виконуєте свою роботу.

Є чудова професія в світі,
Яка користь приносить всім дітям,
Яка нас кожен день окриляє,
Яку кожен із вас уже має.
Ця професія дуже відома.
Чуєм в школі про неї і вдома.
Згадуємо, коли книгу читаєм,
Коли пишемо, рахуємо, співаєм,
Коли граєм з м'ячем ми надворі
Чи у небі ми бачимо зорі.
Коли чуємо десь іноземну,
Розумієм – вчимося не даремно.
І, що вчитися дуже важливо.
Бо без знань в цім житті неможливо.
Без історії, мови – науки
У людини мов зв'язані руки.
І ще в школі щодня у дитині,
Добавляючи знань по цеглині,

І, складаючи все дуже вірно,
Ви будете щось неймовірне.
Тож професія ця дивовижна.
Не проста і доволі престижна.
У ній мудрість, знання, піклування
І навчити - найбільше бажання.
А також в ній прихована втома,
Ваші ночі недоспані вдома,
Ваша щирість, любов і терпіння,
Коли нам передаєте ви вміння.
Кожен з вас - це знань хранитель.
А професія ваша - «Учитель».
І сьогодні саме ваше свято!
Тож дозвольте вас привітати.
З Днем учителя вітаємо щиро
І бажаємо здоров'я та миру.
На обличчях хай посмішки сяють.
А ми старанність вам обіцяєм.

Світлина осені

Мушта Дмитро, 4Б клас

Редколегія газети «33 Формат»	
Головний редактор	Заєць Л.Є., Лук'янченко Т.Ю.
Літературний редактор:	Матола А., Горішна Д.
Редколегія:	Савчук Н., Ковальчук О.
Фотокореспонденти:	Ковальчук О.
Дизайн:	Заєць Л.Є., Лук'янченко Т.Ю.
Комп'ютерна верстка:	Горішна Д.
Адреса редакції:	м.Вінниця, вул.Порика, 20
Електронна пошта:	33biblio@gmail.com